

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců JUDr. Davida Krysky a Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., ve věci

žalobkyně: **A. M.**
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Jiřím Kokešem
sídlem náměstí T. G. Masaryka 153, 261 01 Příbram

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

za účasti: **K. Ř.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Bařkem
sídlem Matoušova 515/12, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2025, č. j. 055656/2025/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Krajského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) dodanou do datové schránky soudu dne 29. 7. 2025 se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2025, č. j. 055656/2025/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Příbram (dále jen „stavební úřad“) ze dne 30. 4. 2024, č. j. MeUPB 47834/2024 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad nařídil žalobkyni odstranění stavby označené jako „*opěrná zeď s oplocením a terénní úpravy u rodinného domu č. p. X, X*“ na pozemcích p. č. XA a XB v k. ú. a obci X (dále jen „sporná stavba“). Vlastníkem sporné stavby je žalobkyně.
2. Spolu s žalobou žalobkyně podala návrh na přiznání odkladného účinku.
3. Žalovaný k dotazu soudu předložil doručenkou datové zprávy, dle které bylo napadené rozhodnutí doručeno žalobkyni dne 29. 5. 2025.

4. Osoba zúčastněná na řízení, na jejímž pozemku měla být sporná stavba bez jejího souhlasu provedena, upozornila soud, že žaloba byla podána opožděně. Současně požadovala přiznání náhrady nákladů řízení za zastoupení advokátem.
5. Soud proto nejprve zkoumal včasnost podané žaloby.
6. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
7. Takovou zvláštní úpravu představuje mj. zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový stavební zákon“). Ten obsahuje vlastní pravidla pro soudní přezkum rozhodnutí stavebních úřadů. Podle § 306 nového stavebního zákona lze žalobu proti rozhodnutí stavebního úřadu, s výjimkou rozhodnutí o přestupku, podat do 1 měsíce poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno (odst. 1). Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky nebo ji rozšířit o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě 2 měsíců poté, kdy mu bylo rozhodnutí oznámeno (odst. 2).
8. Podle § 331 nového stavebního zákona soudní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.
9. Podle § 334a odst. 3 věty druhé nového stavebního zákona se pro účely přechodných ustanovení v části dvanácté hlavě II dílu 4 za den nabytí účinnosti tohoto zákona považuje 1. červenec 2024.
10. Napadené rozhodnutí již bylo vydáno a následně oznámeno (doručeno) žalobkyni za účinnosti nového stavebního zákona.
11. V souvislosti se změnou stavebních právních předpisů se judikatura zabývala otázkou „zkrácení“ žalobních lhůt. Ve vztahu k rozhodnutím vydaným a oznámeným za účinnosti nového stavebního zákona Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) vyslovil, že se aplikuje jednoměsíční žalobní lhůta podle § 306 odst. 1 nového stavebního zákona (srov. rozsudky NSS ze dne 9. 4. 2025, č. j. 1 As 10/2025-34, ze dne 17. 4. 2025, č. j. 1 As 25/2025-30, ze dne 22. 4. 2025, č. j. 1 As 297/2024-46, a ze dne 22. 4. 2025, č. j. 1 As 247/2024-90). V odkazovaných rozsudcích NSS přihlédl i k nálezu ze dne 26. 3. 2025, sp. zn. I. ÚS 3241/24, v němž Ústavní soud řešil zkrácení žalobní lhůty pro podání žaloby po změně stavebních předpisů, a to v průběhu již započaté lhůty. NSS připomenul, že se zmiňovaný nález *„týká situace, ve které napadené správní rozhodnutí bylo jak vydáno, tak i doručeno ještě před účinností uvedeného ustanovení [§ 306] nového stavebního zákona, tedy skutkové situace zcela odlišné od nyní souzené věci, a zde vyslovené závěry se proto v nynější věci neuplatní.“* S tímto náhledem ohledně (ne)uplatnitelnosti nálezu sp. zn. I. ÚS 3241/24 v případech obdobných nyní posuzované věci se soud ztotožňuje. Ústavní soud v nálezu sp. zn. I. ÚS 3241/24 řešil hraniční případ (obecně přijatelné) nepravé retroaktivity. Stěžovatelka byla při absenci výslovných přechodných ustanovení zkrácena na svém *dříve vzniklém* právu podat žalobu ve lhůtě dvou měsíců. To není případ nynější žalobkyně. Žalobkyni nezačala plynout dvouměsíční lhůta k podání žaloby za účinnosti staré právní úpravy, kdy by mohla mít legitimní očekávání v to, že délka již započaté lhůty bude zachována. Podobně NSS dříve uzavřel, že se „zkrácená“ žalobní lhůta uplatní i v případě, bylo-li správní rozhodnutí oznámeno za účinnosti nové právní úpravy, byť bylo vydáno ještě za účinnosti staré právní úpravy (rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2025, č. j. 10 As 241/2024-42).

12. Žalobkyně v žalobě uvedla, že jí bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 29. 5. 2025. Z doručanky předložené žalovaným sice vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo nesprávně doručeno do datové schránky právnické osoby, v níž zástupce žalobkyně vykonává advokacii, namísto do datové schránky advokáta, z tvrzení v žalobě nicméně vyplývá, že i tak se faktickou cestou s obsahem napadeného rozhodnutí zástupce žalobkyně s napadeným rozhodnutím seznámil (materiální doručení).
13. Soudu ale byla žaloba doručena prostřednictvím datové schránky dne 29. 7. 2025 (nadto opět z datové schránky právnické osoby, a nikoliv zástupce žalobkyně podle předložené plné moci, nicméně odstraňovat tuto vadu podání již nedává smysl, neboť i po jejím odstranění by musela být žaloba odmítnuta), a proto podle právní úpravy účinné ke dni zahájení řízení před soudem činila lhůta pro podání žaloby jen jeden měsíc od oznámení napadeného rozhodnutí. V souladu s pravidly počítání lhůt podle § 40 odst. 2 a odst. 3 ve spojení s § 40 odst. 6 s. ř. s. žalobkyni uplynula lhůta pro podání žaloby v délce jednoho měsíce v pondělí dne 30. 6. 2025. Žaloba doručená v úterý 29. 7. 2025 je tudíž opožděná. Zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout (§ 72 odst. 4 s. ř. s.).
14. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.
15. Soudu proto nezbylo než žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout. O návrhu na přiznání odkladného účinku proto nerozhodoval.
16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut. Osoba zúčastněná na řízení se k věci vyjádřila v zastoupení advokátem a uplatnila nárok na náhradu nákladů řízení. S ohledem na § 60 odst. 5 s. ř. s. jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí v řízení neukládal žádné povinnosti a z návrhu na přiznání náhrady nákladů řízení nevyplývají žádné skutečnosti hodné zvláštního zřetele, resp. v něm ani nejsou uvedeny.
17. Jelikož žalobkyně uhradila za podanou žalobu soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, soud rozhodl o jeho vrácení v plné výši ve lhůtě do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, jelikož byla žaloba odmítnuta před prvním jednáním.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. srpna 2025

Mgr. Ing. Petr Šuránek v. r.
předseda senátu